

۲۰۰۹/۰۳/۰۲ م

ذکریا یوسفزی

ما برای فعالیت راه داریم و آن تحریم این انتخابات است

طوری که درین روزها از ورای اخبار های رادیوها و تلویزیونها شنیده میشود و درجراید، مجلات و سایتهای انترنیتی مطالعه میگردد، سخن از << انتخابات آزاد >> است، آنهم در افغانستان کشوری که کم آن تحت اشغالهای متواتر توسط نیرو های مختلف استعماری خم گردیده است، جای بسا تاسف است که از بعضی گروهکها نیکه خود را سکولار، روشنفکر، مترقی و حتی چپی مینامند هم از انتخابات آزاد و اشتراک در آن و حتی معرفی کاندیدان

برای انتخاب شدن سخن بمیان میاید ولی هیچکس به این سوالات جواب نمیدهد:

۱- آیا دریک کشور تحت اشغال انتخابات غیر از اینکه این اشغال را تأیید نماید کدام مفهومی دیگری را ارایه میدارد؟

۲- آیا با اشتراک مادر انتخابات نکته تأیید به رژیم

دست نشانده و مزدور موجوده که نماینده گی از سلاح بدستان، زورگویان، قاچاقبران، الوده با هر نوع فساد، قاتلتن مردم، جنایتکاران جنگی، مافیای زمین، هیروئین، اقتصاد و غیر مینماید نمیگذاریم؟

۳- آیا برای امنیت و شفافیت این انتخابات کدام گرنٹی وجود دارد؟

۴- آیا کاندید های دیگر غیر از مزدوران و اجنتان کشور های اشغالگر چانس پیروزی در انتخابات رادارند؟

۵- آیا پارلمان موجوده بخاطر مردم، آرامی و آبادی وطن و آزادی آن درین مدت کدام کاری مثبتی را به پیش برده اند؟

۶- آیا در پارلمان موجوده نماینده گان حقیقی مردم نشسته اند؟

۷- آیا پارلمان موجوده بجز از سمبول تأیید اشغال وطن توسط بیگانه ها، و تأیید رژیم مزدور و

دست نشانده در مجموع کدام مفهومی دیگری را ارایه میدارد؟

وده ها آباهای دیگر .

هموطنان عزیز!

بنظر من در صورتیکه اشتراک ما در انتخابات غیر از

اینکه به دوام اشغال کشور خود توسط اشغالگران و رژیم دست نشانده آن مهر تأیید بگذارد و

کدام مفهومی دیگری نداشته باشد و هم برای بهبودی زنده گی مردم عذاب دیده، گرسنه، پابرهنه، مریض،

تحت ستم، و بیخاننه ما کدام نتیجه از آن بدست نیاید، چرا ما باید در آن اشتراک کنیم؟ چرا ما زنده گی خود و

اولادهای خود را بخطر بیاندازیم؟ چرا ما وجدانهای خود را نا آرام بسازیم در

صورتیکه پایان قضیه از همین حالا برایما روشن است؟

ما برای فعالیت راه داریم و آن تحریم این انتخابات است. پایان